

Мов краплі ті, хвилина по хвилині
Спливає час між берегів доби...
Не обіцяй добро зробити людині,
А просто — якщо можеш, то зроби.

Ще буде все: прозорий день, і хуга,
І сірий дощ, і в пахощах сади...
Не обіцяй в біді згадати друга,
А просто другом будь йому завжди.

До серця прийдуть почуття незнані —
І в синю даль для двох проляже путь...
Не обіцяй бути вірним у коханні,
А покохай і просто вірним будь.

Та як на бій зовуть багряні стяги
Я тривоги клич народжує сурма, —
Вітчизна жде не просто слів присяги,
А жде бійця, що слів тих не злама.

1966

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.